

imidlertid saa stærkt om sig, at Inspektoratet i August Maaned d. A. skred til at standse den, midlertidig i alt Fald. Men der er senere startet Foreninger af Selvrullere her i Byen, og antagelig vil Bevægelsen ogsaa brede sig ud over Landet. Til disse Selvrullerklubber, som de kaldes, udleveres der Tobak. Jeg er vidende om, at der her i Byen er en saadan Selvrullerklub, hvis Formand bor i Lykkesholms Allé paa Frederiksberg, og hvis Medlemmer hovedsagelig bestaar af Læger, pensionerede Officerer og Underofficerer og andre brave Folk. Den eneste haarde Betingelse, der stilles for Optagelse i en saadan Klub, hvis Medlemmer skal være gunstigere stillede med Hensyn til Nydelsen af Tobaksvarer end andre, er, at man ikke maa have en saa plettet Fortid som nogen Sinde at have været beskæftiget i Tobaksfaget under nogen Form, det være sig ved Fabrikation, ved Detailhandel eller paa anden Maade. Naar en Mand, der opfylder denne Betingelse, faar en anbefaling af to af Klubbens Medlemmer, optages han, og der udleveres Raatobakskort til ham, hvorefter han hos Raatobakshandleren henter sin Tobak og ruller den.

Nu vil man ved den Ændring i Tobaksbeskatningsloven, der her foreslaas, se at faa en Skat ud af disse Varer, da den omtalte Fremgangsmaade griber om sig, og man mener, der er et Hul i Skatteloven, saaledes at man ikke kan nægte disse Mennesker Tobak fra Raatobaksgrossisterne. Men jeg er meget i Tvivl om, at man vil naa Hensigten selv med den Vejledning, som gives, idet der siges, at Afgiften skal ansættes omtrent til det samme, som der betales af Fabrikanter af tilsvarende Varer. Jeg tror, det vil være uoverkommeligt for Administrationen at kontrollere dette, jeg tror ikke, at Administrationen af Tobaksbeskatningen, den være saa dygtig, som den vil, vil kunne bedømme, hvad Afgiften er for tilsvarende Varer. Men jeg ser, at der kan komme meget stærke Misbrug ud heraf. Det forekommer mig heller ikke, at der er nogen Grund til at stille enkelte Mennesker i vort Samfund udenfor den Lov, der virker for andre, det forekommer mig, at naar vi har en Lov som denne, maa Beskatningsforholdene være ens for alle. Jeg mener derfor, at langt bedre end en Tilføjelse til § 3 om en Beskatning af Varer, der fremstilles paa denne Maade, vilde det være, om der i Lovens § 11 indførtes en Passus om, at Raatobak kun maatte sælges til de i Henhold til Paragraffen anmeldte Virksomheder. Dermed var man ude over Spørgsmaalet, alle vilde være stillede ens,

man vilde have Kontrol med de til Tobaksbeskatningen anmeldte Virksomheder, hvad enten det var lidt eller meget, der blev rullet. Naar man har en Lov som denne, forstaaer jeg ikke ganske denne Hensyntagen til Folk, som ønsker selv at rulle deres Cigarer. Naar man har en høj Spiritusbeskatning, straffer man dog Folk, som selv brænder Brændevin; og man har heller ikke Lov til selv at brygge skattepligtigt Øl. Det forekommer mig, at en saadan Bestemmelse om, at kun de anmeldte Virksomheder kunde faa Raatobak, vilde være ganske rimelig. Jeg maa ogsaa formene, at saavel Fabrikanterne som ikke mindst Tobaksarbejderne i et Øjeblik, hvor Arbejdsløsheden i deres Rækker breder sig stærkt, er interesserede i at faa standset den Uskik, som det er med disse Selvrullere. Jeg tror det saa meget mere, som andre jo ikke undgaar en Beskatning; selv den lille Fabrikant, som selv sidder og ruller, skal svare til hver en Smule, der ruller i hans Virksomhed. Det vilde derfor kun være ganske retfærdigt at indføre dette Krav med Hensyn til Udlevering af Raatobak.

Om Tobaksbeskatningslovene vil jeg i øvrigt i al Almindelighed sige, at den Udtalelse, som faldt i Gaar fra Socialdemokratiets Ordfører, det ærede Medlem Hr. Wilmann, om, at det var Skatten, der væsentlig var Aarsagen i, at Cigarerne var dyre, glædede mig, særlig ved at den fremkom fra det ærede Medlems Side; thi jeg haaber, at hans Partis Presse nu vil gøre Publikum bekendt med, hvad Grunden er til de meget store Cigarpriser. Det har nemlig i de senere Aar været saaledes, at naar der fandt en Stigning Sted, blev der altid raabt: Ageravancer! og det er ganske naturligt, at Publikum har troet det. Man har fra Publikums Side ikke ganske kunnet forstaa, at en ringe Forhøjelse i Fabrikationsudgifterne kunde medføre en Forhøjelse paa f. Eks. 5 Kr. paa en Kasse Cigarer. Jeg ønsker ved denne Lejlighed at slaa fast, at hvis Ager har været Grunden til disse Stigninger, da er det i alt Fald de Skattelove, som er gennemførte i 1917 om Tobaksbeskatningen, der har været den væsentligste Aarsag til, at der er drevet Ager overfor det Publikum, der bruger dette Nydelsesmiddel, da er det Staten, som er Skyld deri, ganske ligesom Staten er Skyld i den Ager, som finder Sted med „den fattige Mands hellige Snaps“. Intet af de Partier, som tidligere her i Folketinget forsvarede „den fattige Mands hellige Snaps“, vil nu kalde det for Ager fra Statens Side, at de $\frac{3}{4}$ af den Pris, Befolkningen